IOSEPHUS FLAVIUS
Admont (?), um 1138/1165
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26829
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Nichil aũ uos tĩreat rerũ anima carentũ
metũ neq; arbitremini tĩrę ĕcussionẽ alĩ
cui futurę cladis ĕẽ portentũ. Naturalia nãq; s̃ elementorũ uicia. nullúq; dãpnũ inferunt ñ qd̃ ex ipsis euenerit. Nã
pestilentię q̃dẽ vl̃ famis vl̃ tĩrę motũ sig
nũ aliq̃d tardi fortasse p̃cesserit. ipsa
ꝗ cũ extiterint suũ magnitudine finiunt. Cęterũ q̃d nob amplĩ q̃ tĩrę ĕcussio
bellũ nocere poterit etiã uictis. immo
eniꝗ maximũ inmunitatis exitũ mons
trũ ñ sponte sua neq; alienis manib in
imicis accedit. q̃ legatos nr̃os p̃ter om
niũ hominũ leges crudeliter ỳmmolauerunt. talesq; dõ p̃ bellĩ euentu hostias
ceciderĩ. Nonenũ effugient maximũ
eĩ lumẽ inuictãq; dexterã. s; ĕtinuo pę
nas dabunt. si pãto repleti spũ inuin
dictã uiolati fęderis animos exercitem.
Egte q̃sq; ñ p̃ ĩuigib neq; pliberis. aut
ppatrię piculis pugnaturi. s; legatorũ
cędis ultores. Iui melĩ quã nos q̃ uiuum
exercitũ regent. uobisq; m̃ obędientib
piclitabor ipse p̃cętis. Certo enĩ sciatis
fortitudinẽ unãm sustineri ñ posse. nisi
temeritate ledatur.

Bis adhortat milites. ubi eos alacres
uidit. sacra dõ cęlebrauit. deinde cũ
exercitu iordanẽ fluuiũ transgressus ẽ.
Castris aũ Fyladelfię positis. haud p cul
ab hostibus. q̃si de interiacente castello
ĕtenderet. pugnã eminũ irritabat. quã
p̃mũ cupiens ĕgredi. Nã et hostes p̃miserat q̃ castellũ occuparent. S; illos q̃dẽ regi
facile reppulerĩ colleq; tenuerĩ. ipse ꝗ
cottidie p ducto ad p̃liũ milite instruc
taq; acie arabas lacessebat. Cũ aũ nemo
ĕtra p̃cederet. q̃dã eos uehemens formi
do tenebat. Iante multitudinẽ duc al
chim̃ timore obrigũerat uallũ eq; ag
gressus ipse disturbat. eoq; m̃ coacti ad
pugnã ĕfusis ordinib mutuq; cũ pe
ditib eq̃tes egrediunt. et si multitudi
ne supiores. iudeis tam̃ alacritate im
pares quã uis audatiores eos faceret
uictorię desperatione. Et q̃ diu q̃dẽ
restiterĩ ñ magna cędes eq; facta ẽ. ubi
ꝗ terga nudauerĩ. multi a iudeis. mul
ti a semet ipsis ĕculcati pierunt. Denique
v. in fuga ceciderĩ. ceteraq; multitu
do in uallũ cõpulsa ẽ. eosq; stati circũ
septos obsidebat herodes. Et licet armis
ppe adeet. excidiũ tam̃ ag̃ penuria pecunia
uehementẽ urgebat. cũ rex arrogantis
eq; legatos despiceret. et talenta quin
genta predepticne offerentib magis
instaret. Deniq; ardescente sitũ cater
uatim̃ exeuntes ultrõ se iudeis trade
bant. ádo ut. v. dieb iiii. uincerent.
Sexto reliq̃ multitudo ad pugnã des
perata salutę p̃cederet. Quib ĕgressis
herodes iterũ. vii. circũ sternit tã mag
na plaga ult arabiã extincto uiroq; eĩ
spũ. tantũ p̃fecit ut etiã patronus a bea
gente optaretur.

Mox aũ illũ excepit de supta rerũ
sollicitudo p̃ amicitiã antonii.
p victoriã cęsaris apd̃ actiacũ. Verun
tam̃ plus timoris habebat. q̃ ipse paci
ebat. Nec enĩ cęsar uictũ iudicabat an
toniũ. donec herodes cũ illo supesset.
Itaq; rex piculis decreuit occurrere rhodũq;
transmensus ubi cęsar eo tẽpore mo
rabat adit eũ sine diademate uestę.
q̃dẽ cultuq; p̃uato s; fastu regio. neq;
dissimulata uertitate corã hęc dicit.
Ego cęsar et rex factus ab antonio fateor
utile me fuisse regẽ antonio
neq; dubitaueri dicere quod
omiũ armis q̃q; me gratũ